

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa M. J.
przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w
Katowicach
o ustalenie,
na skutek zażalenia M. J.
na zarządzenie przewodniczącego Sądu Okręgowego w Katowicach,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej
i Spraw Publicznych w dniu 2 sierpnia 2023 r.,
skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej
zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
I ACz 406/22,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący M.J., reprezentowany przez adw. A.N., złożył skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie I ACz 406/22, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd Apelacyjny uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna).

W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że Sąd Apelacyjny ignoruje fakt wniesienia przez skarżącego w formie elektronicznej wniosku o uzasadnienie i nie nadaje mu biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 75 ze zm.; dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wpadkowym. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; 1 marca 2018 r., III SPP 10/18; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14).

W niniejszej sprawie skarga wniesiona przez M.J. dotyczy postępowania zażaleniowego na zarządzenie o zwrocie pozwu. Z tego też powodu skarga na przewlekłość jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Z uwagi na to, że skarga na przewlekłość podlegała odrzuceniu, bezprzedmiotowym stało się rozpoznawanie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

[KF]

[as]

